

[Anker Lau.]

Jeg er ganske enig i, at før eller senere ville det hele komme i balance, det er givet, men det ville unægtelig være en hestekur, som dog måske ville indeholde en lidt for hård kompromittering af de frihedsbegreber, som både det ærede medlem hr. Viggo Starcke og jeg sætter så uendelig højt. Den politik, som jeg mener dette skal være et led i, er en økonomisk politik, som sikrer, at man kan liberalisere uden risiko for de store udsving og de store kriser for den befolkning, som nu engang skal leve under de vilkår, vi giver den. Det er det, jeg må anse for det afgørende på disse områder. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at principielt har vi og har alle dage — i alt fald så længe disse spørgsmål har været aktuel politik her i landet — været tilhængere af at nå op på en liberalisering i takt med det samarbejde, som vi er gået ind i i Paris, nå op på 60 pct. liberalisering indenfor hver af de varegrupper, der her er tale om. Men det kan ikke være meningen, at man slavisk — som det synes at fremgå af forslaget her — skal være bundet til udelukkende at diskutere de varer, man førte tilbage til den bundne liste før valget. Vi har nemlig på et tidligere tidspunkt givet udtryk for, at vi i og for sig slet ikke var tilfredse med den friliste, man dengang havde. Vi ønskede ikke fortrinsvis råvarerne ført på frilisten, dels fordi de kom ind i tilstrækkelig mængde i forvejen, dels fordi de ikke var egnede til at skabe den konkurrence, som vi af prismæssige grunde og af mange andre økonomiske sikkerhedsgrunde ønskede ført; vi var tilhængere af i stedet for at overføre en række færdigvarer til frilisten, og det standpunkt har vi stadig. Vi vil føre denne liberalisering så langt, som det overhovedet er muligt, i takt med den økonomiske politik, som man diskuterer her og andre steder, og som vi naturligvis må anse som bestemmende for, hvor langt man kan gå. Jeg vil gerne sige det så tydeligt her, at det ærede medlem ikke skal være i tvivl, at hans liberale mål og vore liberale mål adskiller sig jo ikke så forfærdelig meget fra hinanden; men det er vejen man vil gå, det drejer sig om, og takten, hvori det hele skal foregå.

Men, som sagt, disse spørgsmål ligger til behandling i vareforsyningsudvalget; det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Lars

P. Jensen sagde, at de allerede har stået på dagsordenen dér, vi skal også diskutere dem i det næste møde, og nu har vi jo fået en hel del ting at høre her i dag, som kan gå ind i de betragtninger, vi iøvrigt vil gøre gældende i udvalget. Men jeg ville finde det helt forkert, hvis man her i dag skulle tage noget afgjort standpunkt uden hensyn til, hvad der iøvrigt kommer til at foreligge i den kommende tid, og jeg mener derfor, det må være det rigtige, at det høje folketings nu tager denne diskussion til efterretning og så lader sagen fortsætte i vareforsyningsudvalget. Lad os så se, hvilket resultat vi kommer til dér.

Weikop: Den af det ærede medlem hr. Viggo Starcke stillede forespørgsel ville vel egentlig ikke overraske, hvis ikke, som det allerede er sagt, hele liberaliseringsspørgsmålet nu skulle tages op til drøftelse i vareforsyningsudvalget. Det ved det ærede medlem hr. Viggo Starcke udmærket godt, og selvom det ærede medlem udfra sine forudsætninger sagligt har redegjort for sin stilling, får man dog en lille mistanke i retning af, om det ikke er hensigten med denne forespørgsel at søge at placere retsforbundet i en noget gunstigere stilling end de andre partier, for det ærede medlem hr. Viggo Starcke kom med en lille bemærkning om, hvorledes de respektive partiets repræsentanter havde stillet sig foran valget, ved selve valgkampen. Sådan er nu vilkårene engang, det er der ikke noget at gøre ved. På den anden side er jeg enig med den højtærede handelsminister i, at den økonomiske situation siden den 8. august, da vi havde disse drøftelser, er ændret noget, og at det derfor også er nødvendigt at foretage en nærmere undersøgelse af, hvor mange varer man eventuelt kan overføre til den frie liste. Det klares jo slet ikke ved, at man stiller denne forespørgsel; det må klares ved de forhandlinger, som vi nu står foran — men det skal jeg ikke komme ind på her, det er der ingen grund til. Men jeg skal bl. a. erindre om en ting, som den højtærede finansminister sagde i sin tale under finanslovdebatten — det er et spørgsmål, om jeg er enig med ham —, idet han kom med den bemærkning, at liberalisering eller overførsel til friliste i nogen grad skulle kædes sammen med spørgsmålet om forbrugsafgifter. Med andre